

De christelijke wandel

door: H. Rossier

Hebreeën 11:39-12:3

Hebreeën 11 is verbonden met Hebreeën 12. Dat is van veel belang voor ons. Hebreeën 12 is de toepassing op onszelf van datgene wat behandeld is in Hoofdstuk 11. In Hoofdstuk 11 vinden wij een wolk van getuigen. In Hoofdstuk 12 worden wij ook getuigen. Paulus toont ons het getuigenis waartoe wij geroepen zijn.

Hebreeën 11:39,40 vat samen wat gezegd is en voert de christenen in. *“Deze allen”*, dat wil zeggen van Abel af tot aan de laatste martelaren. Waarover in de voorafgaande verzen gesproken wordt. *“Die door het geloof getuigenis verkregen hebben.”* Als we Hebreeën 11 lezen begrijpen we wat dat wil zeggen.

Eerst het geval van Abel en zijn offerande. Zijn offerande wordt door God aangenomen. Abel ontvangt het getuigenis rechtvaardig te zijn. Hij ontvangt het in zijn hart door God. God ziet geen zonde in hem op grond van het offer dat hij gebracht heeft. Dan het getuigenis van Henoeh. Hij heeft het getuigenis gehad dat hij God behaagde. Men moet dus op de eerste plaats het getuigenis hebben rechtvaardig te zijn. En in de tweede plaats het getuigenis dat men God behaagd heeft. Deze twee getuigenissen vormen samen dat wat God geeft. Alle geloofsmannen van het Oude Testament hebben deze beide getuigenissen door het geloof ontvangen. Stellen wij ons tevreden met het van God ontvangen van het getuigenis rechtvaardig te zijn? Of willen wij, uit de grond van ons hart, ook het getuigenis hebben van Hem, aangenaam te zijn in onze wandel? Voor deze geloofsmannen is het voldoende geweest deze gedachte: God verklaart, dat mijn wandel in trouw Hem aangenaam is en dat Hij zich niet voor mij schaamt. Dat wordt niet openbaar verkondigd. De gelovige moet tevreden zijn met het innerlijk getuigenis, dat zijn gedrag welbehaaglijk is voor God. Wat onze plaats betreft. Wij zijn allen aangenaam voor God in Jezus Christus. *“Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus. Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde;”* (Ef.1:3-4) Heilig en onberispelijk dat is onze plaats voor God in Christus. Maar hier gaat het niet om de positie. Het gaat hier om de praktijk. De apostel zal ons de weg van het geloof laten zien.

Alleen het geloof kan ons helemaal voldoening geven. De getuigen uit Hebreeën 11 hebben de belofte niet ontvangen. Een nauwe gemeenschap met God was voor hun voldoende. God had hun al het andere ontnomen. De beloften werden voor geen van hen vervuld. Maar er was iets veel beters als hun erfenis. Het gevoel dat ze het welbehagen van God over hun gedrag hadden. Dat is heel belangrijk voor ons. Dat als we door deze wereld gaan ons bewust zijn, dat God met welbehagen naar ons kijkt. Gescheiden van de wereld en onze belangstelling gericht naar het hemelse.

Waarom hebben de getuigen de belofte niet ontvangen? Vers 40 zegt het. *“Omdat God voor ons iets beters had voorzien, opdat zij niet zonder ons tot volmaaktheid zouden komen.”* De volmaaktheid is de heerlijkheid. De heerlijkheid, die voor ons ligt. Deze volmaaktheid kunnen we pas bereiken na dit leven, allemaal tegelijk. De heiligen van het Oude Testament en die van het Nieuwe Testament zullen dan in dezelfde volmaaktheid en in de dezelfde heerlijkheid zijn. *“En rondom den troon waren vier en twintig tronen; en op de tronen zag ik de vier en twintig ouderlingen zittende, bekleed met witte klederen, en zij hadden gouden kronen op hun hoofden.”* (Op.4:4) Dat is de volmaaktheid. Één zelfde volmaaktheid en één zelfde heerlijkheid voor allen. Het is hetzelfde met de ingang in de heerlijkheid waarover we lezen in 1Thes.4:15-17. De doden in Christus zullen eerst opstaan en de levenden die overgebleven zijn zullen veranderd worden. Allen tezamen ingevoerd in dezelfde volmaaktheid en in de dezelfde heerlijkheid.

Al zijn de getuigen van het Oude Testament ons voor geweest. Toch had God voor ons iets beters voorzien. Wij hebben het voorrecht ingevoerd te worden in de heerlijkheid als de bruid van het Lam. Als het nieuwe Jeruzalem. Zij zullen hun plaats krijgen. Maar ze zullen niet de bruid zijn. Alle gelovigen zullen in dezelfde volmaaktheid ingaan.

Paulus verbindt de twee hoofdstukken aan elkaar door het woord: *“Daarom.”* Het is een uitdrukking die vaak in deze brief voorkomt. *“Daarom dan ook, omdat wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben,”* De gelovigen van het Oude Testament zijn voor ons de

getuigen van de loop. De loop die wij nog moeten afleggen. Voor ons nog niet geëindigd is. Terwijl die van hun geëindigd is. Zij vormen een grote wolk. En de gedachte dat het aantal getuigen groot is, is een aanmoediging voor ons. Op het ogenblik zijn de getuigen voor Christus weinig talrijk. Maar de plaatsen in de hemel zullen niet leeg blijven. God wil daar een volk hebben dat een grote wolk vormt.

In Hoofdstuk 12 gaat het over ons. Wij moeten de wedloop afleggen. Hoe zullen we ons gedragen om zelf aan het eind van de loopbaan te komen? De overwinning te behalen? In vers 12 staat een tweede “daarom!” Het leidt een ander onderwerp in. Daar gaat het om de werkzaamheid die wij op anderen moeten uitoefenen. Het eerste “daarom” dient om ons het gevolg te laten zien van dat wat in Hoofdstuk 11 is voorgesteld. Namelijk, wij moeten zelf ook onze wedloop lopen. Wat zal die wedloop zijn? Wat doen we met onze plichten en in het bijzonder onze voorrechten?

“Daarom dan ook... laten wij alle last en de zonde, die ons licht omstrikt, afleggen.” Hebreëën 11 is in overeenstemming met wat van Mozes gezegd wordt. Hij had alles weerstaan, wat het hof van Farao hem aanbood. Hij weigerde voor een tijd de genieting van de zonde te hebben. Hij had met de kracht van het geloof alle last en de zonde afgelegd, die hem licht omstrikte. Alle zonde die hem van buiten omringden. Merk op dat in deze brief er sprake is van zonde van buiten af, die ons omstrikt en aanvalt. Dat het probleem van de zonde in ons niet aangeraakt wordt. Allen, die geloven en die hun vertrouwen stellen op het bloed van Jezus Christus zijn volmaakt gemaakt. De gelovige, die in staat is alles te onderdrukken wat zijn boze hart hem kan ingeven. Die niets meer moet bestrijden dan de zonde die hem omstrikt. Het gaat voor hem om de kracht te tonen zoals Mozes die heeft laten zien. De voorzienigheid van God had Mozes aan het hof van Farao geplaatst. Alle dingen die hem aangeboden werden waren zonde. Er was voor hem geen mogelijkheid om in de weg van God te wandelen zonder de zonde te verwerpen.

Maar er is nog een tweede zaak in vers 1. Laten we met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt. Abraham had zijn hele leven volhardend gelopen, terwijl hij het land doorwandelde zonder dat hij er een handbreed van kreeg. Izaäk, Jakob, Jozef, alle aartsvaders, hebben gewandeld, zonder het land in het bezit te kunnen nemen. En ze hebben met volharding de wedloop gelopen. Deze gelovigen hebben hun ogen gericht op die God had bereid. De stad die fundamenten heeft. Wiens kunstenaar en bouwmeester God is. Dat verwachten zij en moedigde hun aan om verder te gaan. Wat biedt onze plaats veel meer zegeningen! Wij hebben niet een stad voor ogen, maar een persoon, de Heer Jezus Christus, die wij kennen. Ziende op Jezus de overste Leidsman en Voleinder van het geloof. De betekenis van het woord “ziende” is: de ogen afgewend van elk ander voorwerp, dat men voor

zich heeft. Dat is de kracht, de bron, het middel voor ons om alle last af te leggen om de loop te volbrengen. De Heer Jezus als enige voorwerp voor ogen te hebben. In Hem zien wij de Overste Leidsman en Voleinder van het geloof.

Overste Leidsman heeft dezelfde betekenis als: organisator en aanvoerder. Hij die het begin is van het geloof. Van Hem alleen kan gezegd worden: dat Hij de eerste is in het geloof. Hij is voor alle anderen. Hij heeft het volmaakte geloofsvoorbeeld gegeven. Hij is de enige die het doel bereikt heeft. Hij is aan het einde van de wandel gekomen. Hij heeft de wedloop gelopen. Hij is de Voleinder van het geloof. Hij is ingegaan in de heerlijkheid. Hij heeft zich gezet aan de rechterhand van de troon van God. God wil dat wij op Hem zien, Hem nabootsen in onze manier van wandelen.

“Want aanschouwt hem, die zulk een tegenspraak van de zondaars tegen zich heeft verdragen, opdat gij niet moe wordt, en in uw zielen bezwijkt.” (3) Wij, die zulke grote voorrechten hebben. Wij, die de Heer Jezus zelf kunnen aanschouwen in de heerlijkheid. Wij, die Hem persoonlijk kennen. Hebben wij een trouwere wandel dan de getuigen uit het Oude Testament, die Hem niet persoonlijk hebben gekend? Abraham had een stad voor zich. Wij hebben een Persoon, de Heer Jezus Christus. Die wij met onze ogen hebben kunnen zien en met onze handen hebben kunnen betastten. Een volmaakt mens in de wandel van het geloof. Een die opgevaren is naar de hemel. Die gezeten is aan de rechterhand van God. Wij hebben Hem als aanmoediging en als doel om te bereiken. Toch wandelen we niet tien keer beter dan een Abraham en een Mozes. Dat is wel verootmoedigend!

Het uitgangspunt van heel ons christelijke leven is het oog gericht te houden op de overste Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij is ons voorbeeld. Hij is de volmaaktheid van dat wat de geloofsmannen hebben gedaan. Hij geloofde, dat God de beloner is van hen die Hem zoeken. Om de vreugde die voor Hem lag, heeft Hij het kruis verdragen en de schande veracht. Hij is nooit ontmoedigd geweest. Hij heeft alles verdragen. Hij heeft de schande veracht. De schande was als niets voor Zijn hart, omdat Hij voor zich stelde, die vreugde om verhoogd te worden aan de rechterhand van God. Op Zijn troon, tot in eeuwigheid. Dat is het voorbeeld, dat wij op aarde moeten en kunnen volgen. Dan zullen wij wandelen, terwijl wij in ons hart het getuigenis hebben, dat wij God aangenaam zijn, als we het oog gericht houden op de Heer Jezus.

Wij kunnen Zijn voetstappen drukken. Alle last afleggen. De wedloop met volharding lopen. Die loop brengt ons tot het doel in de heerlijkheid, die Hij met ons wil delen. Het is heel belangrijk, dat wij begrijpen, wij die heerlijker en volmaktere voorrechten hebben dan zij in Oude Testament, wij meer verantwoording hebben om trouw te wandelen. Want wij hebben de overste Leidsman en Voleinder van het geloof voor ogen.

Oorsprong: Le Messenger Évangélique 1940-271

Titel: La marche chrétienne